

на мѣрнитѣ, които Окръжниятъ Съвѣтъ трѣбва да вземе за повдигането му.

Да разгледаме сега на кѣсо положението на отдѣлнитѣ земледѣлчески отрасли: лозарство, овощарство, бубарство, пчеларство и пр.

Лозарство.

Лозарството сѣставлява важенъ поминѣкъ на жителитѣ отъ града Сливенъ и на тѣзи отъ селата, които се намиратъ по южния склонъ на Старопланинскитѣ поли: Гол. Чочовенъ, Кара-Сърлии, Гавраилово, Касъмово, Глушникъ, Драгоданово, Гол. Александрово, Трапоково и др. и отчасти на нѣкои Ямболски и Каваклийски жители. Града Сливенъ е извѣстенъ, като единъ отъ първитѣ лозарски градове въ България. Всичкитѣ стрѣмнини въ политѣ на Балкана, на които друга култура освѣнъ лозарството и овощарството е не възможна, сж покрити съ лозя, които макаръ и при една примитивна обработка, сѣставляватъ единственъ източникъ за прѣхраната на по голѣма часть отъ сливенскитѣ жители. Не сж лишени отъ лозя и почти всичкитѣ села въ окръга, нъ въ повече отъ тѣхъ лозарството не е отъ голѣмо значение, като поминѣкъ, а се обработва, колкото за домашно употрѣбление.

Въ цѣлия окръгъ има около 77,639 декари лозя, разпрѣдѣлени по околии така:

Въ Сливенска	27,171.
„ Ямболска	17,268.
„ Каваклийска	16,359.
„ К.-агашка	13,117.
„ Котленска	3,723.

И тѣзи цифри показватъ, че лозарството е най-развито въ Слив. околия и особено въ гр. Сливенъ. Отъ всичкитѣ лозя въ Слив. околия, по-вече отъ $\frac{2}{3}$ или — 18,750 декари притежава града Сливенъ и останалата изброенитѣ по-горѣ села отъ околията. Отъ лозята въ Ямболска околия, по-вече отъ половината притежава гр.